

iš šios vietos sudaro prekybinius sandorius Italijoje, turi galėti pasinaudoti įprasta Šeštojoje direktyvoje numatyta mokesčio atskaitymo tvarka, net jei šie prekybiniai sandoriai turėtų būti tiesiogiai sudaromi iš pagrindinės buveinės.

⁽¹⁾ OL L 331, p. 11.

⁽²⁾ OL L 326, p. 40.

⁽³⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, OL L 145, p. 1.

2008 m. birželio 3 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Suomijos Respubliką

(Byla C-246/08)

(2008/C 209/43)

Proceso kalba: suomių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama P. Aalto, D. Triantafyllou.

Atsakovė: Suomijos Respublika.

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Šeštosios PVM direktyvos 77/388/EEB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnio 1, 2 ir 5 dalis, nes ji neapmokestino pridėtinės vertės mokesčiu teisinių konsultacijų, kurias teikia valstybinėse teisinės pagalbos įstaigose dirbantys viešieji advokatai pagal nuostatas dėl teisinės pagalbos ir už dalinį atlygį, tačiau šiuo mokesčiu apmokestino privačių advokatų teikiamas analogiškas paslaugas.

— Priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Suomijoje teismo proceso dalyvis gali kreiptis pagalbos į viešąjį ar privatų advokatą. Už dalinį atlygį suteiktos viešojo advokato paslaugos neapmokestinamos pridėtinės vertės mokesčiu, o už dalinį atlygį suteiktos privataus advokato paslaugos apmokestinamos šiuo mokesčiu. Komisijos nuomone, šiuo atveju analo-

giškos paslaugos nevienodai vertinamos PVM atžvilgiu ir tai turi įtakos nuosaviems Bendrijos ištekliams.

Valstybinių teisinės pagalbos įstaigų suteiktoms paslaugoms netaikoma Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies pirmoji pastraipa. Šios paslaugos be abejonės neturi būti apmokestinamos PVM, jei jos suteiktos nemokamai. Tačiau jei teisinės pagalbos gavėjas už jas sumoka, valstybinių teisinės pagalbos įstaigų suteiktų paslaugų negalima laikyti atleistomis nuo PVM.

Pagal Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antrąją pastraipą viešosios teisės subjektai laikomi apmokestinamaisiais asmenimis jų vykdomos veiklos atžvilgiu, jei priešingas požiūris labai iškraipytų konkurenciją. Net darant prielaidą, kad valstybinės teisinės pagalbos įstaigos veikia kaip valstybės institucijos, nagrinėjama atvejais jų nepripažinimas apmokestinamaisiais asmenimis labai iškraipytų konkurenciją. Dėl šios priežasties jas reikia laikyti apmokestinamaisiais asmenimis.

⁽¹⁾ OL L 145, p. 1.

2008 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Graikijos Respubliką

(Byla C-248/08)

(2008/C 209/44)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama Eleni Tserepa-Lacombe ir A. Markoulli

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 ⁽¹⁾, nustatančio sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms, 4 straipsnio 2 dalies a ir c punktus, 5 straipsnio 2 dalies c punktą, 6 straipsnio 2 dalies b punktą ir 10-15, 17, 18 ir 26 straipsnius;

— Priteisti iš Graikijos Respublika bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, jog Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1774/2002, nustatančio sveikatos taisyklės gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms (toliau — reglamentas), 4 straipsnio 2 dalies a ir c punktus, 5 straipsnio 2 dalies c punktą, 6 straipsnio 2 dalies b punktą ir 10-15, 17, 18 ir 26 straipsnius. Pažymėtina, kad šis ieškiny, susijęs su dviem pažeidimo procedūromis (pažeidimai Nr. 2001/5217 ir 2006/2221), pradėtomis prieš Graikijos Respubliką dėl šių reglamento straipsnių pažeidimo.

Reglamentas nustato, jog surinkti, pervežti ir identifikuoti pernelyg nedelsiant gyvūninės kilmės šalutiniai produktai turi būti, be kita ko, pašalinti kaip atliekos, prieš tai juos perdirbus taikant jų kategorijai reglamente numatytą metodą (4 straipsnio 2 dalies a ir c punktai, 5 straipsnio 2 dalies c punktas, 6 straipsnio 2 dalies b punktas). Jame taip pat įtvirtintos pavojingų medžiagų šalinimui jas deginant taikytinos procedūros (4 straipsnio 2 dalies a punktas). Be to, šiame reglamente numatyti atliekų šalinimo, tarpinio perdirbimo, saugojimo, deginimo atskirai bei deginimo kartu su kitomis medžiagomis, 1 ir 2 kategorijų perdirbimo ir 2 ir 3 kategorijų oleochemijos bei biologinių dujų ir komposto gamybos įmonių tvirtinimo reikalavimai (10-15 straipsniai). Reglamente taip pat įtvirtinti reikalavimai, kuriuos turi taikyti kompetentingos institucijos tvirtindamos 3 kategorijos medžiagas ir naminių gyvūnėlių ėdalo gamybos ir technines įmones (17 ir 18 straipsniai). Pagal reglamentą kompetentinga institucija įpareigojama reguliariai atlikti inspektavimus ir priežiūrą, skirtus patikrinti kaip yra laikomasi šio reglamento nuostatų pagal jame nustatytus įvairius kriterijus, ir turi imtis atitinkamų veiksmų reglamento nesilaikymo atveju (26 straipsnis).

Remdamasi daugeliu Komisijos maisto ir veterinarijos biuro (FVO) ataskaitų Komisija pabrėžia, jog Graikijos Respublika nei per pagrįstoje nuomonėje, nei per papildomoje pagrįstoje nuomonėje nustatytą terminą, nei po šių datų nesiėmė priemonių, būtinų nutraukti jai inkriminuojamus pažeidimus bei įvykdyti įsipareigojimus pagal minėtus reglamento straipsnius.

Nuo 2004 m. FVO atliko kelis inspektavimus Graikijoje, konstatavęs reglamento įgyvendinimo trūkumus. Nepaisant tam tikro progreso — pasiekto atsižvelgus į FVO Graikijos valdžios institucijoms pateiktas rekomendacijas, grindžiamas minėtomis išvadomis, bei priėmus 2006 m. spalio mėn. specialųjį teisės aktą, patvirtinantį administracines priemones, būtinas įgyvendinti

reglamentą, būtent, jo nuostatas dėl atliekų perdirbimo įmonių tvirtinimo — FVO inspektoriai ne kartą ir iki 2007 m. balandžio (paskutinio inspektavimo data) vietoje konstatavo, jog Graikijos valdžios institucijos nesiėmė veiksmų, būtinų įgyvendinti įsipareigojimus pagal minėtus reglamento straipsnius.

Taip pat pažymėtina, jog iš esmės pagrindinė šių nuostatų neįgyvendinimo ar nepakankamo įgyvendinimo priežastis yra kompetentingų valdžios institucijų prefektūrų administracijos lygyje veiksmingo veiksmų koordinavimo stoka. Be to, kaip matyti iš Graikijos valdžios institucijų atsakymų į FVO ataskaitose suformuluotas išvadas, kompetentingų institucijų vykdomi oficialių patikrinimų lygis bei nacionalinės teisės aktuose numatytų sankcijų taikymas neužtikrina veiksmingo reglamento įgyvendinimo.

(¹) OL L 273, 2002 10 10, p. 1.

2008 m. birželio 10 d. pareikštas ieškiny byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-249/08)

(2008/C 209/45)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K. Banks ir C. Cattabriga

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad

— nesiėmusi priemonių, būtinų tinkamai kontroliuoti, tikrinti ir stebėti žvejybos veiklą savo teritorijoje ir jos suverenumui ar jurisdikcijai priklausančiuose jūrinuose vandenyse, ypač kiek tai susiję su nuostatų, reglamentuojančių dreifuojančių tinklų laikymą laive ir naudojimą, laikymusi, ir